

**Republika e Kosovës
Republika Kosova-Republic of Kosovo
Gjykata Kushtetuese / Ustavni sud / Constitutional Court**

Priština, 13 maj 2010
Br. ref.: RK 40/10

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

Slučaju br. KI 37/09

Podnosilac zahteva x

protiv

Odluke Senata Univerziteta u Prištini od 29/09.2009.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Kadri Kryeziu, Zamenik predsednik
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija
Iliriana Islami, sudija

Jednoglasno usvaja Odluku o neprihvatljivosti, koja se odnosi na zahtev.

Predsednik Suda, Dr. Enver Hasani je u skladu sa članom 18, stav 1, tačka 1.3 Zakona o Ustavnom Sudu Republike Kosovo (Zakon br. 03/L – 121) izjavio sukob interesa i zatražio njegovo izuzeće u toku celog postupka razmatranja ovog slučaja i pošto je njegov zahtev usvojen od strane sudija, Predsednik nije učestvovao ni u jednoj fazi razmatranja i procesa odlučivanja o ovom predmetu.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je stanovnik Republike Kosovo.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava Odluku Senata Univerziteta u Prištini od dana 29.09.2008. kojom mu je odbijena žalba u vezi sa odlukom o izboru kandidata prema javnom

konkursu od 07.03.2008. za poziciju predavača predmeta "Kriminalistika i Kriminalistička Taktika".

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva tvrdi da su spornom odlukom prekršeni: Osnovni Principi Evropske Konvencije o ljudskim pravima i Univerzalne Deklaracije o ljudskim pravima, osnovni principi Ustava Kosova i Statuta U.P.-a.

Pravni osnov

4. Član 113 Ustava Republike Kosovo (u nastavku "Ustav"); član 20 Zakona 03/L-121 o Ustavnom Sudu Republike Kosovo (u nastavku "Zakon") i član 54 (b) Poslovnika o radu Ustavnog Suda Republike Kosovo (u nastavku "Poslovnik o radu").

Kratak pregled postupka pred Sudom

5. Podnosilac zahteva je svoj zahtev Ustavnom Sudu podneo dana 11. septembra 2009. On je zatražio da se u odluci ovog Suda ne otkrije njegov identitet i njegov zahtev je prihvaćen.
6. Dana 13. maja 2010. nakon razmatranja izveštaja Sudije Izvestioca, Kadri Kryeziu, Veće za razmatranje u sastavu od sudija Iliriana Islami, Altay Suroy i Gjylijeta Mushkolaj je u toku istog dana podnelo svoje preporuke za odbijanje predmeta kao neprihvatljivog pred Sudom u punom sastavu.

Činjenice

7. Dana 29.10.2008. podnosilac zahteva je dobio Odluku ref.br.2/593 od 6.10.2008. donešenu od strane Senata U.P. kojom se odbija njegova žalba uložena ovom organu zbog toga što on nije izabran već je izabran drugi kandidat na radno mesto predavača za predmet "Kriminalistika i Kriminalistička Tehnika" prema konkursu objavljenom u sredstvima javnog informisanja dana 07.03.2008.
8. Dana 21.11.2008. podnosilac zahteva X se obratio Ministarstvu obrazovanja, nauke i tehnologije – inspekcijskoj službi tražeći poništavanje odluka kao u tački 7 ove odluke i sa istim obrazloženjem Senata U.P. od dana 29.09.2008. i rezultatima konkursa U.P. od dana 07.03.2008. za predavača predmeta "Kriminalistika i Kriminalistička Taktika" kvalifikujući ih kao "protivzakonite, antinaučne, nehumane i diskriminatorne".
9. Dana 02.03.2009. podnosilac zahteva se obraća Predsedniku Vlade Kosova i Nezavisnom Nadzornom Odboru Kosova sa zahtevom za poništavanje odluka kao u tački 7 ove odluke sa istim obrazloženjima.
10. Dana 04.05.2009. Nezavisni Nadzorni Odbor Kosova se Odlukom A 02(48) 09 oglasio nenadležnim za odlučivanje u vezi sa žalbom podnosioca x, a u vezi sa osporavanjem izbora kandidata prema javnom konkursu na U.P. zasnivajući se na članu 10.2 UNMIK Uredbe 2008/12 kojom je izmenjena Uredba 2001/36 o Javnim Službama Kosova, članu 25 stav 25.5 Zakona o Visokom Obrazovanju (I.nr.202/03 Skupštine R.K.) i članu 178 Statuta U.P.

Tvrđenje podnosioca zahteva

11. Podnosilac zahteva u svom zahtevu tvrdi da mu je uskraćeno pravo na rad, član 49.1 Ustava, ne razrađujući dalje stvari.

Ocena o prihvatljivosti zahteva

12. Da bi presudio o zahtevu podnosioca, Sud prvo treba da razmotri da li je podnosilac ispunio sve uslove za prihvatljivost koji su predviđeni Ustavom. U vezi sa ovim, Sud se poziva na član 113.7 Ustava koji određuje:

“Pojednici su ovlašćeni da pokrenu povrede od strane javnih organa njihovih individualnih prava i sloboda garantovanih Ustavom, ali samo nakon što su iscrpeli sva pravna sredstva regulisana zakonom.”

13. Član 48 Zakona koji određuje:

“Podnosilac zahteva je dužan da u svom zahtevu precizno razjasni za koja prava i slobode tvrdi da su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

14. Na osnovu dokumentacije koja je podneta u predmetu, Sud nalazi da nakon odluke donete od strane Nezavisnog Nadzornog Odbora (odluka A 02(48)2009), podnosilac zahteva nije iskoristio nijedno drugo pravno sredstvo za žalbu, iako je u pravnoj pouci odluke NNOK-a jasno naglašeno da odluka podleže “sudskom razmatranju u skladu sa zakonom”.
15. Sud takođe ovom prilikom naglašava da domaće zakonodavstvo, a naročito Zakon o Parničnom Postupku (Zakon br. 03/L-006 Skupštine Republike Kosovo) predviđa nadležnost redovnih sudova za sporove iz radnog odnosa i obezbeđuje efektivna sredstva žalbe za ostvarivanje prava koja su navodno prekršena.
16. Štaviše, ovaj Zakon je u članu 475 predvideo: “U sporovima iz radnog odnosa, a posebno prilikom određivanja rokova i zakazivanja sudskih sednica, sud će uvek imati u vidu potrebu hitnog rešavanja sporova iz radnog odnosa”.
17. Uzimajući napred izneto u obzir, Sud ocenjuje da se podnosilac x ni u jednom slučaju nije obratio nekom sudu nadležnom za odlučivanje u vezi sa zahtevom koji je pokrenuo u Ustavnom Sudu.
18. Sud želi da naglasi da obrazloženje za pravilo iscrpljivanja pravnih sredstava postoji da bi se pomenutim organima, uključujući i sudove, pružila mogućnost da se spreči ili koriguje navodno kršenje Ustava. Ovo pravilo se zasniva na pretpostavci da pravni poredak Kosova obezbediti efikasno pravno sredstvo za kršenje ustavnih prava (vidi, mutatis mutandis, ESLJP, Selmouni protiv Francuske br. 25803/94 Odluka od 28. jula 1999.).
19. Sud takođe određuje, da jednostavno, jedna sumnja što se tiče perspektive predmeta, nije dovoljna da isključi nekog žalioca od njegove obaveze da se žali nadležnim lokalnim organima (vidi Whiteside protiv Ujedinjenog Kraljevstva, odluka od 7. marta 1994., zahtev br. 20357/92, DR 76, str.80).
20. Takođe, podnosilac zahteva nije razjasnio zahtev, nije ga obrazložio ni u proceduralnom ni u suštinskom aspektu kako bi dokazao da mu je neko ustavno pravo povređeno.

IZ OVIH RAZLOGA

21. Sud je nakon razmatranja svih činjenica i pruženih dokaza i nakon razmatranja predmeta, dana 13. maja 2010, zaključio da podnosilac zahteva NIJE iscrpeo sva raspoloživa pravna sredstva i jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv.
- II. Ova odluka će biti saopštena strankama i objaviće se u Službenom Glasniku u skladu sa članom 20.4 Zakona o Ustavnom Sudu.
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija Izvestilac

Mr.Sc.Kadri Kryeziu, s.r.

Sudija Ustavnog Suda

Robert Carolan (Po Ovlaš enju) s.r.